

N:o 175.

Af hr **E. L. Camitz**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om nyttjanderätt till fast egendom m. m.

Af lydelsen af Kap. 4 § 1 om tomträtt i Kungl. Maj:ts nådiga proposition n:o 9 till Riksdagen med förslag till lag om nyttjanderätt till fast egendom m. m. framgår, att endast tomt inom det för samhällets bebyggande *planlagda området* får ifrågakomma vid upplåtelse enligt det föreslagna nya rättsinstitutet.

Det vore dock synnerligen värdefullt, om detta rättsinstitut kunde utsträckas i sådan grad, att det komme att hafva giltighet för *donationsjord* äfven *utom det för samhällets bebyggande planlagda området*.

Ett stort antal af rikets städer hafva nämligen donationsjordar, som ligga vidt skilda från själfva städerna och sålunda ej kunna ifrågakomma i och för planläggning, men som synnerligen väl lämpa sig att upplåtas till bebyggande af enskilde på spridda ställen.

En mycket stor olägenhet, ja, en brist i vår nu gällande lagstiftning är gifvetvis, om samhället icke är i tillfälle att med för innehafvaren betryggande garantier upplåta områden af donationsjord till bebyggande.

Det enda nu till buds stående sätt för sådan upplåtelse är arrende på kortare eller längre tid, högst 50 år.

Detta sätt är naturligtvis i högsta grad otillfredsställande, ty *dels* kan innehafvaren icke gifvas betryggande garantier för fortsatt upplåtelse vid arrendetidens slut och *dels* kan icke byggnad, uppförd å arrendejord, tjäna till säkerhet för anskaffande af behöfliga medel i och för bildande af egna hem. I synnerhet gör sig denna olägenhet kännbar för obe-

medlade personer, som utan underlag af därför nödiga medel önska skaffa sig ett eget hem.

Samhället är ej håller under sådana förhållanden i tillfälle att, vare sig i socialt eller ekonomisk afseende, draga den nytta af sin donationsjord, som under andra förhållanden möjligt och önskligt vore.

De berättigade betänkligheter, som af vederbörande framhållits emot upplåtelse enligt det föreslagna tomträttsinstitutet af enskild mark utom planlagt område, torde helt och hållet böra bortfalla, då fråga är om städernas donationsjordar.

Gifvet är ock, att samhället, då sådant område som här ifrågasättes skall upplåtas, tillser, att det till sina gränser noga bestämmes och kartlägges.

På grund af hvad sålunda anförts, tillåter jag mig föreslå,

det Riksdagen måtte göra sådan ändring i Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag om nyttjanderätt till fast egendom m. m., att tomt-rätt måtte komma att hafva giltighet på städernas dona-tionsjordar, äfven *utom* det för samhällets bebyggande planlagda området.

Stockholm den 29 januari 1907.

E. L. Camitz.

I motionens syfte instämma:

Frithiof Söderbergh. Conrad Vahlquist. Karl M. Lindh.